

gældende på grund af sygdom eller andre utilregnelige årsager ikke har været i stand til at påtage sig eller skaffe sig arbejde, eller hvor en fortsat ydelse af hjælp skønnes af afgørende betydning for fortsættelse af en mindre erhvervsvirksomhed, kunne ydes i indtil et halvt år efter skilsmis- sen. Til kvinder, der er gravide ved skilsmis- sen, vil hjælpen efter foranstående regler kunne ydes fra skilsmis- sen og i indtil et halvt år efter fødslen. Tilsvarende hjælp som foran anført kan i ganske sær- lige tilfælde ydes ved separation.

Stk. 2. Det er en forudsætning for ydelse af hjælp efter stk. 1, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke er på- taget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige.

Stk. 3. Til enlige mødre, der har børn un- der 18 år, og som ikke kan oppebære tilsva- rende hjælp efter loven om pension og hjælp til enker m. fl., kan der endvidere om fornø- dent ydes hjælp, herunder løbende under- holdshjælp, til dækning af særlige udgifter, der er nødvendige til en efter forholdene rimelig uddannelse, som kan forventes bedre at sætte pågældende i stand til at forsørge sig selv og sine børn. Såfremt sådan uddan- nelsehjælp ydes i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede hjælp, refunderes ud- dannelseshjælpen efter de for nævnte hjælp fastsatte regler.

§ 57. Når en her i landet hjemmehø- rende sømand forliser på dansk kyst, drager det sociale udvalg i den kommune, i hvilken han er kommet i land, omsorg for, at han uanset trang erholder fri hjem- rejse, indbefattet kostpenge, samt den nødvendige beklædning. Hjælpen refunder- es fuldt ud af statskassen.

Stk. 2. Det samme gælder den hjælp, der må ydes den i udlandet forliste og gennem et dansk konsulat hjemsendte danske sømand af den kommune, til hvil- ken han hjemsendes for derfra at befordres videre i overensstemmelse med stk. 1, samt den hjælp, som af en kommune ydes en udenlandsk sømand, der efter at have faret med dansk skib efterlades her, for så vidt og i den udstrækning dansk myn- dighed i henhold til overenskomst er for- pligtet til at yde sin bistand.

Kapitel VIII.

Forskellige bestemmelser.

§ 58. Ved afgørelsen af, om der foreligger trang, skal det sociale udvalg i de i §§ 53 — 56 omhandlede tilfælde være berettiget til at bortse fra besiddelsen af en mindre formue, når dennes bevarelse må anses for rimeligt begrundet af hensyn til vedkom- mendes fremtidige erhvervsmuligheder eller af hensyn til planlagt bosætning eller lign.

Stk. 2. En tilsvarende lempelig trangs- bedømmelse vil kunne anlægges også i andre ganske særlige tilfælde, navnlig i trangssitua- tioner af begrænset varighed, hvor trangten skyldes sygdom. Såfremt der i disse tilfælde ydes hjælp til underhold, kan hjælpen ydes med et beløb svarende til, hvad der kunne være ydet pågældende i invalidepension eller folkepension, jfr. invalide- og folkepensions- lovens § 3, stk. 1. Ydes der hjælp i medfør af nærværende bestemmelse, tages den ydede hjælp ikke i betragtning ved udfindelsen af det i § 46, stk. 2, omhandlede rådighedsbeløb.

§ 59. Kravet om trang som betingelse for offentlig hjælp i henhold til denne lov er ikke til hinder for, at det sociale udvalg efter omstændighederne overtager en kau- tionsforpligtelse også for personer, der ikke kan betragtes som trængende, men der vil da efter reglerne i kapitel IV være at fast- sætte betaling til delvis dækning af udgif- terne.

§ 60. Såfremt en jordemoder efter at have ydet hjælp til en barselpatient ikke modtager sit tilgodehavende fra den, hvem betalingspligten påhviler, er hun berettiget til ved henvendelse til det sociale udvalg i den kommune, hvor fødselshjælpen blev ydet, at få beløbet udbetalt inden for de i § 47, stk. 3 og 5, angivne grænser, dog at kravet må være rejst inden 6 måneder efter fødslen. For så vidt angår befordringsgodtgørelsen, kan ud- betalingen dog aldrig overstige den hjælp, der kunne være ydet i henhold til lov om den offentlige sygeforsikring § 23.

Stk. 2. Undlader den betalingspligtige efter påkrav at betale den af vedkommende kommune i henhold til stk. 1 udredede be- taling, betragtes beløbet som en ham ydet offentlig hjælp med tilbagebetalingspligt. Kan den betalingspligtige sandsynliggøre,